

en situació parescuda á la de Fransa, que Espanya no obstant de no necessitar tantas midas per resoldrer la crisis vinícola, es la nació que té'l remey mes lluny y que lo mes probale es que no arribi.

La vritat es que nosaltres al llegir tota aquella pila de disposicions, ens serveix solsament per glatir, ja que mentres gosém de tants *bons protectors* de l'agricultura, no podém pas pensar en treuren la més petita lley que'ns protegeixi, mes á mes quant encara no hem pogut deslliurarnos de la contribució que per vinya paguém de terrenos que res produeixen.

Tením de fer present, que si els viticultors francesos han lograt y pensan lograr dintre no molt tardar lleys que'ls permetin sortir victoriosament del estat crítich que atravessan, es degut á la bona organisció que s'han sapigut donar, puig que per medi dels Sindicats Agrícols, que son semblants á las nostras Cámaras Agrícolas, s'han fet forts y respectables, podent aixís enviar un bon número de representants á las Cámaras de Diputats, y tenir Diputacions y Ajuntaments que'ls han permés cridar d'aprop l'atenció dels governs y treuren ventatjas que de cap mes manera haurían conseguit.

F. R.

(Seguirá).

